

17-09-

† Άκολουθία τῶν Ἀγίων Μαρτύρων καὶ
Καλλινίκων Παρθένων Πίστεως,
Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης
καὶ τῆς Μητρὸς αὐτῶν Σοφίας.

ΟΡΘΡΟΣ.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,...
Συναπτὴ μεγάλῃ καὶ ἡ Ἐκφώνησις
‘Οπ πρέπει σοι πᾶσα δέξα...
“Ηχος α’.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὄνόματι Κυρίου.

Σπίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν
ἡμῖν...

Σπίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὄνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν
ἡμῖν...

Σπίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὄφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν
ἡμῖν...

Ἀπολυτίκιον

“Ηχος α’ Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...

Τάς τρεῖς ἐνδόξους Παρθένους,
τά τῆς Σοφίας βλαστήματα, Πίστιν,
Ἐλπίδα, Ἀγάπην, ὕμνοις ἐνθέοις
τιμήσωμεν. Ρωσθεῖσαι γάρ δυνά-
μει τοῦ Σταυροῦ, ὑπέμειναν βασά-
νους ἀλγεινάς, καὶ τῷ ξίφει ἐκτυη-
θεῖσαι τάς κεφαλάς, μαρτυρικοῖς
ἐστέφθησαν στεφάνοις. Δόξα τῷ

ἐνισχύσαντι αὐτάς, δόξα τῷ ταύ-
τας δοξάσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι
δι’ αὐτῶν πᾶσιν ιάματα.

Ἀπολυτίκιον

“Ηχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.
Δόξα...

Ἐν ταῖς μάρτυσι λάμπεις Σοφία
ἐνδοξε, καὶ στεφάνοις τῆς νίκης
περι-κοσμεῖσαι λαμπροῖς· δι’ ὃ ἐν
ὕμνοις καὶ ωδαῖς εὐφημοῦμέν σε,
ὅτι θυγάτρια σεμνὰ τῷ μαρτυρίῳ
δόδηγεῖς, Ἀγάπην Πίστιν Ἐλπίδα·
μεθ’ ὧν μὴ παύσῃ πρεσβεύειν, ἐλε-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν...

Ἀπολυτίκιον. “Ηχος α’!

Κῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου,
νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρ-
βάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν
φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν, Κάθισμα.

“Ηχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Сυνήφθητε Χριστῷ, τῷ ὥραίῳ
Νυμφίῳ, νεάνιδες σεμναὶ τῶν Παρ-
θένων ἡ δόξα, ποικίλαις κολάσεσιν
ἔαυτὰς ὥραῖσσασαι· καὶ τὴν ἄναρ-
χον νῦν ἀνυμνεῖτε Τριάδα, λαμπάς
τρίφωτε, Πίστις, Ἐλπίς καὶ Ἀγάπη,
Σοφίας τὸ σέμνωμα.

Δόξα. Τῆς Εορτῆς.

Ἀπλώσας ἐν Σταυρῷ τάς παλά-
μας, οἰκτίρμον, τὰ ἔθνη τὰ μακράν,
ἀπὸ σοῦ γεγονότα, συνήγαγες δο-
ξάζειν σου, τὴν πολλὴν ἀγαθότητα·

ἀλλ' ἐπίβλεψον, ἐπὶ τὴν σὴν αληθουχίαν, καὶ κατάβαλε, τοὺς καθ' ἡμᾶς πολεμίους, Σταυρῷ τῷ τιμώσου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μητέρα σε Θεοῦ ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα. Σὲ γὰρ ἔχομεν ἀμαρτωλοὶ προστασίαν, Σὲ κεκτήμεθα ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν, Κάθισμα.

Ὕχος δ' οὐ ψιθεῖς.

Τῶν ἀθληφόρων τοῦ Χριστοῦ θείαν μνήμην, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ ἀθροισθῶμεν καὶ πρὸς αὐτὰς δεήσεις ἀναπέμψωμεν, εὔξασθε πρὸς Κύριον, τοῦ ὁυσθῆναι γεέννης, τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἡμᾶς, τοὺς πολλὰ ἐπταικότας· Πίστις, Ἐλπίς, Ἀγάπη, τῆς σεπτῆς Σοφίας αἰλάδοι, μαρτύρων ἀγλαῖσμα.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τῆς Ἐορτῆς. (Ἐκ τοῦ Μηναίου).

Ἐν παραδείσῳ με δεινῶς πεπτωκότα, τοῦ βροτοκτόνου τῇ πικρᾷ συμβουλίᾳ, ἐν τῷ Κρανὶῳ πάλιν ἔξανέστησας Χριστέ, ξύλῳ ὁυσάμενος, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν, κτείνας τὸν ἀπάτη με θανατώσαντα ὅφιν, καὶ ἐδωρήσω θείαν μοι ζωήν. Δόξα τῇ θείᾳ σταυρώσει σου, Κύριε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ὕχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς Σοφίας θρέμματα, Πίστις, Ἐλπίς καὶ Ἀγάπη, ἀρετῶν ἐπώνυμοι φαεινότατων ἀληθῶς, θρόνῳ

Θεοῦ παριστάμενοι, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπεῖτε, δεόμεθα.

Δόξα. Τῆς Ἐορτῆς.

Ο Σταυρός σου Κύριε, ὡς φῶς ἐκλάμπων, τὰς τοῦ σκότους φάλαγγας, ἀποδιώκει καὶ πιστούς, καταφαιδρύνει τοὺς φάλλοντας· Σταυρὸς ὑπάρχει τοῦ κόσμου τὸ καύχημα.

Καὶ νῦν **Θεοτοκίον.**

Τὴν θερμὴν ἀντίληψιν τῶν ἐν ἀνάγκαις, τὴν ἡμῶν βοήθειαν καὶ πρὸς Θεὸν καταλλαγήν, δι' ἣς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν τὴν Θεοτόκον πιστῶς μακαρίσωμεν.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥχου.

Ἀντίφωνον Α'!

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθῃ ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (**δῆς**)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (**δῆς**)

Δόξα.

Ἄγιῷ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἰεροκυρφίως.

Καὶ νῦν.

Ἄγιῷ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ὁεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἀπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον. Ὕχος δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ. (**δῆς**)

Σπίχ. **Ἐ**ν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

‘**Η Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου**
‘**Ἡχος β’**.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον τῶν Δέκα Παρθένων
(Ματθ. κε' 1-13).

Εἴπεν ὁ Κύριος τοῖς ἔαυτοῦ μαθηταῖς· Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις...

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν΄ Ψαλμὸς χῦμα.

‘**Ε**λέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειφον τὸ ἀνόμημά μου.

‘**Ε**πὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

‘**Ο**τι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντὸς.

Сοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ὃν δικαιωθῆσ έν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

‘**Ι**δοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

‘**Ι**δοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

‘**Ρ**αντεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

‘**Ἄ**κουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὔφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὀστέα

τεταπεινωμένα.

‘**Ἀ**πόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἀγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ’ ἐμοῦ.

‘**Ἀ**πόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίν σου.

‘**Ο**τι εἰ ἡθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἀν ὀλοκαυτώματα οὐκ εύδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον’ καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

‘**Ἄ**γαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εύδοκίᾳ σου τὴν Σιῶν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ιερουσαλήμ.

Τότε εύδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρὶ... ‘**Ἡχος β’**

Ταῖς **Τ**αῖς τῶν ἀθληφόρων πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἔμῶν ἐγκλημάτων.

Σπίχ. Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

‘Ιδιόμελον. Ὡχος πλ. β’

Сήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν· ἐπέστη γὰρ ἡμῖν ἡ ἐτήσιος μνήμη τῶν ἀθληφορῶν τοῦ Χριστοῦ, Πίστεως, Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης, πλουτοποιὰ χαρίσματα ἡμῖν κομίζουσα. Διὸ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ καθαρῷ συνειδότι ἀναβοήσωμεν, λέγοντες· Μὴ διαλίπητε πρεσβεύουσαι ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν ἀεισέβαστον μνήμην ὑμῶν.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (δ)

Ἐλέει καὶ οἰκπρωτοῦ...

ΚΑΝΟΝΕΣ

Καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Κανών,

·Ωδὴ α!

·Ωδὴ α! ·Ωδὴ α!

·Ωδὴ α! ·Ωδὴ α!

Сταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ’ εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι· τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἥνωσεν· ἐπ’ εὔρους διαγράψας, τὸ ἀγήττητον ὅπλον· διὸ Χριστῷ ἀσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὅτι δεδόξασται.

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
δόξα σοι.

Τὸν τύπον πάλαι Μωσῆς, τοῦ ἀχράντου πάθους, ἐν ἑαυτῷ προέφηνε, τῶν Ἱερῶν μεσούμενος. Σταυρῷ δὲ σχηματισθείς, τεταμέναις τρόπαιον, παλάμαις ἥγειρε, τὸ κράτος διολέσας, Ἀμαλὴκ τοῦ πανώλους· διὸ Χριστῷ ἀσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
δόξα σοι.

Ἀνέθηκε Μωυσῆς, ἐπὶ στήλης ἄκος, φθιροποιοῦ λυτήριον, καὶ ἰοβόλου δήγματος· καὶ ξύλῳ τύπῳ Σταυροῦ, τὸν πρὸς γῆν συρόμενον, ὅφιν προσέδησεν, ἐγκάρσιον ἐν τούτῳ, θριαμβεύσας τὸ πῆμα· διὸ Χριστῷ ἀσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
δόξα σοι.

Υπέδειξεν οὐρανός, τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον, τῷ εὐσεβείας κράτορι, καὶ βασιλεῖ θεόφρονι, ἐχθρῶν ἐνῷ δυσμενῶν, κατεβλήθη φρύαγμα· ἀπάτη ἀνετράπη δέ, καὶ πίστις ἐφηπλώθη, γῆς τοῖς πέρασι θείᾳ· διὸ Χριστῷ ἀσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Καὶ οἱ Κανόνες τῶν Ἅγιων

·Ωδὴ α! ·Ωδὴ α!

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος

Σπίχ. Ἀγίαι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν.

Τῆς ὑπεροκοσμίου σου Χριστέ, καὶ τῆς ἀφράστου σοφίας τὴν ἔλλαμψιν, δώρησαί μοι Δέσποτα, τὰς εὐπρεπεῖς καὶ εὐκλεεῖς σου Μάρτυρας, ὅπως ἀνυμνήσω, τὰ τῆς Σοφίας βλαστήματα.

Σπίχ. Λγίαι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν.

Η προσηγορία σου σαφῶς, τῇ πολιτείᾳ θεόφρον κεκόσμηται· πᾶσαν διήνυσας, σου τὴν ζωήν, τῷ τῆς σοφίας ἔρωτι, ἐνδοξε Σοφία, σοφίας λάμψασα χάρισι.

Σπίχ. Λγίαι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν.

Сοῦ ὁ παμμακάριστος καρπός, τῆς ὑπερθέου σοφίας τρισσότητι, ἐγκαλλωπιζόμενος, ἀθλητικῶς ὑπὲρ ἐκείνης ἔλαμψε, πάνσοφε Σοφία, σοφίας θείας ἐπώνυμε.

Сῶμα καὶ ψυχὴν δι' ἀρετῆς, ἐκκαθαρθεῖσαι παρθένοι νεάνιδες, τρεῖς σοι προσηγένθησαν, μαρτυρικῶς τῷ νοητῷ νυμφίῳ, Χριστέ, Πίστις σὺν Ἐλπίδι, καὶ ἡ Ἄγαπη ἡ ἐνδοξος.

Θεοτοκίον

Ολην τὴν μορφὴν μου προσλαβών, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ πρὸν ἐννοούμενος, δλην ἀνεκαίνισεν, ἐν σῇ γαστρὶ θεοπρεπῶς σκηνώσας Ἀγνή· δθεν Θεοτόκου, πιστοί σε πάντες δοξάζομεν.

Ωδὴ γ.

Ὕχος πλ. δ! Ο είρμος.

Ράβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν Ἱερέα· τῇ στειρευούσῃ δὲ πρώην, Ἐκκλησίᾳ νῦν, ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

Ράβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν Ἱερέα· τῇ στειρευού-

σῃ δὲ πρώην, Ἐκκλησίᾳ νῦν, ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ως ἐπαφῆκε ῥαπιζομένη ὕδωρ ἀκρότομος, ἀπειθοῦντι λαῶ καὶ σκληροκαρδίᾳ, τῆς θεοκλήτου ἐδῆλου, Ἐκκλησίας τὸ μυστήριον· ἦς ὁ Σταυρός, τὸ κράτος καὶ στερέωμα.

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πλευρᾶς ἀχράντου λόγχη τρωθείσης, ὕδωρ σὺν αἷματι ἐξεβλήθη, ἐγκαινίζον διαθήκην, καὶ ὁ πτικὸν ἀμαρτίας· τῶν πιστῶν γὰρ Σταυρὸς καύχημα, καὶ βασιλέων κράτος καὶ στερέωμα.

Ωδὴ γ'

Ο μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν

Σπίχ. Λγίαι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν.

Φωνῆς σου ἀκούσασαι Χριστέ, καλοῦντος πρὸς ἀθάνατον, καὶ ἀπαθῆ ζωὴν ἡκολούθησαν, στεφανηφόροι παρθένοι Μάρτυρες, τοῦ βιοῦ σοι· Ἀγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀχράντου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Σπίχ. Λγίαι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν.

Ισχὺν ἐδωρήσατο Χριστός, ἐστώσαις πρὸ τοῦ βήματος, μαρτυρικοῦ ὑμῖν ὡς ὑπέσχετο, καὶ θεοπνεύστου σοφίας ἐπλησε, καὶ λαμπρὰς ἀνέδειξε, νικηφόρους Μάρτυρας, παρθενίας λαμπούσας τῇ χάριτι.

Σπίχ. Λγίαι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν.

Ήμιβλύνατε νῦν τὸν δυσμενῆ, Παρθένοι τὸν μεγάλαυχον καὶ τὴν αὐτοῦ ὁφρὺν κατεβάλετε, μεγαλοφρόνως ἀγωνισάμεναι, καὶ τὸν πρὶν καυχώμενον, ἔξαλείφειν θάλασσαν, ταῖς ρίοαῖς τῶν αἰμάτων ἐπνίξατε.

Δόξα... Σοφίας τῆς ἄνωθεν Χριστοῦ, πλουσίως ἐμφορούμεναι, τῆς ἐκλεκτῆς Σοφίας καὶ ἐμφρονος, αἱ θυγατέρες αἱ τρεῖς κατήσχυναν, τυραννούντων φρύαγμα, καὶ μανίαν ἀσχετον, ῥητορεύουσαι θεῖα διδάγματα.

Καὶ νῦν... Θεοποίου

Ἄγιων τὸν Ἅγιον Χριστόν, ἀγίως ἀπεκύησας, ἀγιωσύνης ἀγιον σκήνωμα, τὸν ἐν Ἅγιοις ἀναπαυόμενον, ὡς βιωμεν, Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἐμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἔκφωνησις

Όπου εἴσθε Θεοί ήμῶν...

Κάθισμα τῶν Ἁγίων

Ὕχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τὰς ψυχὰς δεσμευθεῖσαι πόθῳ Χριστοῦ, τῶν φθαρτῶν καὶ προσκαίρων τὴν καλλονήν, ἐν λήθῃ παρεδράμετε, ὡς τοῦ Λόγου μαθήτριαι, ἀσκητικῶς τὸ πρῶτον, τὰ πάθη νεκρώσασαι, καὶ ἀλγειναῖς βασάνοις, στερρῶς ἐναθλήσασαι. ὅθεν ὁ Δεσπότης, τῆς διπλῆς μαρτυρίας, στεφάνους ἐδωρήσατο, καὶ νυμφῶνος ἡξίωσε. Παμμακάριστοι Μάρτυρες, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τῇς Ἐορτῆς

Τὸ προσταχθὲν μασπικῶς

Ἐν Παραδείσῳ με τὸ πρὶν ξύλον ἐγύμνωσεν, οὕπερ τῇ γεύσει ὁ ἔχθρὸς εἰσφέρει νέκρωσιν· τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις φέρον, ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κόσμος ὅλος, ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς· ὃν ὀρῶντες ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοί, συμφώνως ἀνακράζομεν. Πλήρης δόξης ὁ οἶκός σου.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἔκφωνησις

Σὺ γάρ εἴσθε Βασιλεύς...

Κοντάκιον

Ὕχος α'

Χορὸς ἀγγελικὸς

Σοφίας τῆς σεμνῆς, Ἱερώτατοι κλάδοι, ἡ Πίστις καὶ Ἐλπίς, καὶ Ἀγάπη δειχθεῖσαι, σοφίαν ἀπεμώραναν, τῶν Ἑλλήνων ἐν χάριτι· καὶ ἀθλήσασαι, καὶ νικηφόροι φανεῖσαι, στέφοις ἀφθαρτον, παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότου, Χριστοῦ ἀνεδήσαντο.

Ο Οἶκος

Οτε εἰς πάντα τὰ πέρατα, τὸ ἀθέμιτον ἐξελήλυθε πρόσταγμα, θύειν εἰδώλοις καὶ σπένδεσθαι, καὶ βωμούς δαιμόνων, καὶ ναοὺς εὔτρεπτείσθαι, πρὸς ἀνθρώπων ἀπώλειαν, τότε αἱ πανεύφημοι καὶ καλλιπάρθενοι, ὡς ἀστέρες ἐξέλαμψαν, ζόφον ἀθεῖας καὶ ἀγνωσίας ἐλαύνουσαι· καὶ φέγγος εύσεβείας ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν ὑπανάπτουσαι, τρανῶς ἀνεβόων, Θεὸς μέγιστός ἐστιν ὁ σταυρωθεὶς βουλήματι, καὶ ἀναστὰς

τριήμερος, ἐν ᾧ καὶ καυχώμεθα· ὅθεν καὶ ἐπαξίως, στέφοις ἄφθαρτον παρὰ Χριστοῦ ἀνεδήσαντο.

Συναξάριον

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἅγιων Μαρτύρων καὶ καλλινίκων Παρθένων Πίστεως, Ἐλπίδος, καὶ Ἀγάπης, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σοφίας.

Σπίχαι

Τῇ πρὸς σὲ πίστει Πίστις, Ἐλπίς,
Ἀγάπη,

Αἱ τρεῖς, Τριάς, κλίνουσιν
αὐχένας ξίφει.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ Ἀγάπην
τάμον, Ἐλπίδα, Πίστιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς
Ἄγιας Μάρτυρος Ἀγαθοκλείας.

Σπίχαι

Ἀγαθόκλεια πῦρ ἐπ' αὐχένος
φέρει,

Δεινῆς πλάνης φλέγουσα δεινὸν
αὐχένα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν
Ἄγιων Μαρτύρων Μαξίμου, Θεο-
δότου καὶ Ἀσκληπιοδότης.

Σπίχαι

Μιᾶς γυναικί, καὶ νεανίσκοις δύο,

Πρὸς τὴν τομὴν ἦν καρδιῶν ζέσις
μία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς
Ἄγιας Λουκίας, καὶ Γεμινιανοῦ τοῦ
υἱοῦ αὐτῆς καὶ Μάρτυρος.

Σπίχαι

Εἰρηνικῶς σὴ Χριστὲ δούλη
Λουκία,

Εἰρηνικὸν μετῆλθεν ὅντως εἰς
τόπον.

Θάρσους ὁ Μάρτυς Γεμινιανὸς
γέμων,

Τιμὴν ὑπέστη καρτερῶς τὴν ἐκ
ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς
Ἄγιας Μάρτυρος Θεοδότης.

Σπίχαι

Τὴν Θεοδότην πρὸς ξίφος τεθηγ-
μένον,

Ποιεῖ πρόθυμον ἥ Θεόσδοτος
χάρις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τῶν
Ἄγιων ἑκατὸν Μαρτύρων.

Σπίχαι

Δεκάς δεκαπλῆ Μαρτύρων Αἰγυ-
πτίων,

Μιᾶς κεφαλὰς τέμνεται προθυ-
μίᾳ.

Εἰς τὸν Ἅγιον Πηλέα καὶ
Νεῖλον τὸν Ἐπισκόπους.

Σπίχαι

Ἐπους ὁ Πηλεὺς ποῦ μέγας
πρὸς Πηλέα;

Νεῖλῳ συνεισβαίνοντα καὶ πυρὸς
μέσον.

Εἰς τὸν Ἐπισκόπον Ν' Μάρ-
τυρας.

Σπίχαι

Θεοφρονοῦντες ἄνδρες ἐξ
εὐβουλίας,

Πυρὸς καταφρονοῦσιν ἐξ εύτολ-
μίας.

Εἰς τὸν Ἅγιον Πατερούθιον καὶ
Ἡλίαν.

Σπίχαι

Πατερούθιος ἐμπεσὼν τῇ
καμίνῳ,

Πρὸς ζῆλον ἵσον ὀτρύνει τὸν
Ἡλίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἅγιων
Μαρτύρων Χαραλάμπους, Πα-
ντολέοντος καὶ τῆς συνοδίας

αὐτῶν. Τελεῖται ἡ τούτων σύναξις, ἐν τῷ μαρτυρείῳ αὐτῶν, τῷ ὅντι ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Σπίχοι

Χαίρων ὑπῆρχε πρὸς σφαγὴν
Χαραλάμπης,

Καὶ Παντολέων πρὸς μάχαιραν
ἥν λέων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἅγιων Ἱερομαρτύρων Ἡρακλείδου καὶ Μύρωνος Ἐπισκόπων Ταμάσου τῆς Κύπρου.

Σπίχοι

Πυρᾶ τεθέντες Ἡρακλείδης καὶ Μύρων,

Χριστῷ προσηνέχθησαν ὡς ὀσμὴ μύρου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Άμην.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Καταβάσια τῆς Υψώσεως τοῦ
Τιμίου Σταυροῦ

·Ωδὴ α'. Ἡχος πλ. δ'.

Сταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ὁρίζων, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι, τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἦνωσεν, ἐπ' εὔρους διαγράψας, τὸ ἀγήτητον ὅπλον. Διὸ Χριστῷ ἀσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, δτι δεδόξασται.

·Ωδὴ γ'.

Ράβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται, τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἰερέα. Τῇ στειρευούσῃ δὲ πρώην, Ἐκκλησίᾳ νῦν ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

·Ωδὴ δ'.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

·Ωδὴ ε'.

Ώτρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθείς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

·Ωδὴ ζ'.

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας Ἰωνᾶς, σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς. Ὁθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπεροκόσμιον Ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει τὸν κόσμον φωτίσαντος.

·Ωδὴ ζ'.

Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου, δυσσεβοῦς, λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς. Ὁμως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσιβόλῳ πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἐψαλλον' ὁ ὑπερύμνητος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἴ.

·Ωδὴ η'.

Ἀἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Εύλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἴσαριθμοι, Δημιουργὸν Πατέρα Θεόν, ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα

Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (΄Ηχος πλ. δ^ν)

Σπίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπίχ. Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἵδού γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Οτι ἐποίησε μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπεροφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὑψώσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Ἄντελάβετο Ισραὴλ παι-

δὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία

Ωδὴ θ'

Μυστικὸς εῖ, Θεοτόκε, παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὅφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ ζωηφόρον ἐν γῇ πεφυτούργηται δένδρον· δι' οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτόν, σὲ μεγαλύνομεν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφάνησις

Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τοῦ Σταυροῦ.

΄Ηχος β' Τῶν μαθητῶν ὄρώντων σε...

Сταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρός, ἡ ὥραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρός, βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρός, πιστῶν τὸ στήριγμα. Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Ἐξαποστειλαριον.

΄Ηχος γ'.

Ο οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τῷ τῆς Τριάδος Κόραι, πυρούμεναι θείω ζήλῳ, τῶν ἀρετῶν τῇ τριάδι, Ἐλπίδι, Πίστει, Ἀγάπῃ, προσκείμεναι ὁμωνύμως, ἡλόγησαν τῶν βασάνων.

Θεοτοκίον, δόμοιον.

Τὸν Ποιητὴν τῶν αἰώνων, καὶ τῶν Ἀγγέλων Δεσπότην, ἀποτεκοῦσα Παρθένε, τοῦτον ἱκέτευε δεῖξαι, τῆς δεξιᾶς παραστάτας, μερίδος τοὺς σοὺς οἰκέτας.

AINOI . Ἡχος α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὅμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὅμνος τῷ Θεῷ.

Εἰς τὸν Αἴνους ισπᾶμεν Σπίχους δ' καὶ ψάλλομεν Σπιχηρὰ προσόμοια.

Ἡχος α'. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Σπίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλήθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Сοφία χαῖρε καὶ σκίρτα, ἐκ σοῦ γὰρ ἥνθησαν, ώς ἐκ λειμῶνος θείου, εὐωδέστατα κρίνα, ἡ Πίστις, ἡ Ἀγάπη καὶ ἡ Ἐλπίς, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι· ὑπὲρ αὐτῆς γὰρ τηθεῖσαι τὰς κεφαλάς, θεῖον στέφοις ἀνεδήσαντο.

Σπίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν φαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Сοφία χαῖρε καὶ σκίρτα, ἐκ σοῦ γὰρ ἥνθησαν, ώς ἐκ λειμῶνος θείου, εὐωδέστατα κρίνα, ἡ Πίστις, ἡ Ἀγάπη καὶ ἡ Ἐλπίς, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι· ὑπὲρ αὐτῆς γὰρ τηθεῖσαι τὰς κεφαλάς, θεῖον στέφοις ἀνεδήσαντο.

Σπίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὁργάνῳ.

Ἀδριανοῦ τὰς κολάσεις, μὴ πτοηθεῖσαι ποσῶς, τὸν πλοῦτον

καὶ τὴν δόξαν εἰς οὐδὲν λογισθεῖσαι, ὑπέστησαν κολάσεις παντοδαπάς αἱ καλλίνικοι Μάρτυρες, Πίστις, Ἐλπίς καὶ Ἀγάπη, τῶν ἀρετῶν αἱ φερώνυμοι νεάνιδες.

Σπίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πίστει, ἀγάπη, ἐλπίδι, θωρακισθεῖσαι στερεῶς, σοφίαν ἀρυσθεῖσαι ἐκ Θεοῦ τοῦ Σωτῆρος, ἐφίμωσαν τὸ στόμα Ἀδριανοῦ, δυσσεβοῦς καὶ παράφρονος, τρεῖς ἀδελφαὶ κατὰ σάρκα, Πίστις, Ἐλπίς, καὶ Ἀγάπη ἡ πανένδοξος.

Δόξα... Ἡχος πλ. β'.

Δεῦτε συμφώνως οἱ πιστοί, εὐχαριστήριον ὅμνον τῷ εὐεργέτῃ τῶν ὄλων Θεῷ μελῳδήσωμεν· ἐν γυναικείᾳ γὰρ φύσει, Πίστις, Ἐλπίς καὶ Ἀγάπη, τῶν καλλινίκων Μαρτύρων ἡ τριάς, τὸ ἀόρατον κράτος τῆς ἐναντίας δυνάμεως κατηγωνίσαντο. Αὕτων ταῖς ἱκεσίαις, Χριστέ, παράσχου τὴν εἰρήνην τῷ λαῷ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν...

Τῆς Ἐορτῆς. Ἡχος ὁ αὐτός.

Cήμερον τὸ φυτὸν τῆς ζωῆς, ἐκ τῶν τῆς γῆς ὑδάτων ἀνιστάμενον, τοῦ ἐν αὐτῷ παγέντος Χριστοῦ, πιστοῦται τὴν ἀνάστασιν· καὶ ἀνυψούμενον χερσὶν ἵεραις, τὴν αὐτοῦ πρὸς οὐρανοὺς καταγγέλλει ἀνύψωσιν, δι’ ἣς τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ τῆς εἰς γῆν καταπτώσεως, εἰς οὐρανοὺς πολιτεύεται· διὸ εὐχαρίστως βοήσωμεν· Κύριε, ὁ

ύψωθείς ἐν αὐτῷ, καὶ δι' αὐτοῦ συνψώσας ἡμᾶς, τῆς οὐρανίου χαρᾶς ἀξίωσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δοξολογία Μεγάλη. Ἡχος πλ. β'

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Ὕμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γενεσίου, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἀγιον Πνεύμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Γενεσίου Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ μόνος Ἀγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμήν.

Καθ' ἔκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με

τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἴπα τούτῳ Κύριε, ἐλέησόν με, ἵσσαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἀγιος Ἰσχυρός, Ἀγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἀγιος Ἰσχυρός, Ἀγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἀγιος Ἰσχυρός, Ἀγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενεᾷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον

Ἡχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐν ταῖς μάρτυσι λάμπεις Σοφία ἔνδοξε, καὶ στεφάνοις τῆς νίκης περι-κοσμεῖσαι λαμπροῖς· δι' ὃ ἐν ὕμνοις καὶ ὡδαῖς εὐφημοῦμέν σε, ὅτι θυγάτρια σεμνὰ τῷ μαρτυρίῳ ὀδηγεῖς, Ἀγάπην Πίστιν Ἐλπίδα· μεθ' ὃν μὴ παύσῃ πρεσβεύειν, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῆς ἡορτῆς)

Αντίφωνον Α!

Σπίχ. α! Ό Θεός, δ Θεός μου,
πρόσχες μοι· ίνα τί ἐγκατέλιπές
με; Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου
οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Σπίχ. β! Ό Θεός μου, κεκράξομαι
ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ, καὶ νυ-
κτός, καὶ οὐκ εἰς ἀνοιαν ἔμοι.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Σπίχ. γ! Πάντες οἱ θεωροῦντές με
ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν
χείλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Σπίχ. δ! Περιεκύλωσάν με μό-
σχοι πολλοί, ταῦροι πίονες περιέ-
σχον με.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

‘Ο διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφάνησιν.

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Αντίφωνον Β! “**Ηχος β!**

Σπίχ. α! Ινατί, δ Θεός, ἀπώσω εἰς
τέλος; ὡργίσθη δ θυμός σου ἐπὶ
πρόβατα νομῆς σου;

Сῶσον ἡμᾶς, Γίε Θεοῦ, δ σαρκὶ
σταυρωθείς, ϕάλλοντάς σοι, Ἀλλη-
λούϊα.

Σπίχ. β! Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς
σου, ἥς ἐκτήσω ἀπ’ ἀρχῆς.

Сῶσον ἡμᾶς, Γίε Θεοῦ, * δ σαρκὶ
σταυρωθείς, ϕάλλοντάς σοι, Ἀλλη-
λούϊα.

Σπίχ. γ! Ελυτρώσω ράβδον κλη-
ρονομίας σου, ὅρος Σιὼν τοῦτο, δ
κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.

Сῶσον ἡμᾶς, Γίε Θεοῦ, δ σαρκὶ
σταυρωθείς, ϕάλλοντάς σοι, Ἀλλη-
λούϊα.

Σπίχ. δ! Ό δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡ-
μῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτη-
ρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Сῶσον ἡμᾶς, Γίε Θεοῦ, δ σαρκὶ
σταυρωθείς, ϕάλλοντάς σοι, Ἀλλη-
λούϊα.

Δόξα. Καὶ νῦν.

‘Ο μονογενὴς Γίδος καὶ Λόγος τοῦ
Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ κα-
ταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυροθείς τε, Χριστὲ δ Θεός,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἴς ὧν
τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμε-
νος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ
Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

‘Ο διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφάνησιν.

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...

Αντίφωνον Γ! “**Ηχος α!**

Σπίχ. α! Ό Κύριος ἐβασίλευσεν,
όργιζέσθωσαν λαοί· δ καθήμενος ἐ-
πὶ τῶν Χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ.

Сῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου,
νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβά-
ρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυ-
λάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πο-
λίτευμα.

Στίχ. β'. Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς.

Κῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, ...

Στίχ. γ'. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὄνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστι.

Κῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, ...

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἡχος β'!

Ὕψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Κῶσον ἡμᾶς, Γιὲ Θεοῦ, δὸς σαρκὶ σταυρωθείς, φάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Ἡχος α'!

Κῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Ἀπολυτίκιον

Ἡχος α' Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...

Τάς τρεῖς ἐνδόξους Παρθένους, τά τῆς Σοφίας βλαστήματα, Πίστιν, Ἐλπίδα, Ἀγάπην, Ὅμνοις ἐνθέοις τιμήσωμεν. Ρωσθεῖσαι γάρ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ὑπέμειναν βασάνους ἀλγεινάς, καὶ τῷ ξίφει ἐκτυθεῖσαι τάς κεφαλάς, μαρτυρικοῖς ἐστέφθησαν στεφάνοις. Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι αὐτάς, δόξα τῷ ταύτας δοξάσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι δι' αὐτῶν πᾶσιν ἴαματα.

Ἀπολυτίκιον

Ἡχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐν ταῖς μάρτυσι λάμπεις Σοφία ἐνδοξεῖ, καὶ στεφάνοις τῆς νίκης

περι-κοσμεῖσαι λαμπροῖς· δι' ὃ ἐν Ὅμνοις καὶ ὡδαῖς εὔφημοῦμέν σε, ὅτι θυγάτρια σεμνὰ τῷ μαρτυρίῳ ὁδηγεῖς, Ἀγάπην Πίστιν Ἐλπίδα· μεθ' ὧν μὴ παύσῃ πρεσβεύειν, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἡχος δ'. Αὐτόμελον.

Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἔκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καὶνῇ πολιτείᾳ τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὕφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀγήτητον τρόπαιον.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ.

Προκείμενον. Ἡχος δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Σπίχ. Ἐν Ἑκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Ἐβραίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, ἀναμιμήσκεσθε τάς πρότερον ἡμέρας τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες πολλὴν ἀθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων, τοῦτο μὲν ὀνειδισμοῖς τε καὶ θλίψει θεατριζόμενοι, τοῦτο δὲ κοινωνοὶ τῶν οὕτως ἀναστρεφομένων γενηθέντες. καὶ γὰρ τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων Ὅμνων μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς κρείττονα ὑπαρξιν ἐν οὐρανοῖς καὶ

μένουσαν. Μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν παρρησίαν ὑμῶν, ἵτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην. Υπομονῆς γὰρ ἔχετε χρείαν, ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν. ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον, ὁ ἐρχόμενος ἥξει καὶ οὐ χρονιεῖ. Ο δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἡχος δ'.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν

Σπίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ὁύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον:

Κατὰ Ματθαῖον.

Εἴπεν ὁ Κύριος, Πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν...

(Ματθ. 1' 32 - ια' 1) (Ζήτει τοῦτο τῇ Παρασκευῇ τῆς γ' ἑβδομάδος μετὰ τὴν ἀγίαν Πεντηκοστήν).

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. γ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμὴν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ Εξαρέτως

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ

μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερούβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἐσται δίκαιος. Ἄλληλούϊα.

ἡχος β'

Εἰδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εῦρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἄμὴν ἀμὴν ἀμὴν, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, δτὶ ἥξιωσας ἡμᾶς τῶν ἀγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἀγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἄλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

ἡχος β'

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος. (τρίς)

Ἀπόλυτος

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.